

НАЦІОНАЛЬНА ПОЛІЦІЯ УКРАЇНИ
ГОЛОВНЕ УПРАВЛІННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ В ХАРКІВСЬКІЙ ОБЛАСТІ
СЛІДЧЕ УПРАВЛІННЯ

61023, м. Харків, вул. Весніна, 14, 2-й під'їзд, факс (057) 70-59-077

ПОВІДОМЛЕННЯ
про підозру у вчиненні кримінального правопорушення

м. Харків

«11» квітня 2023 року

Старший слідчий СУ ГУНП в Харківській області майор поліції Горлов Роман Сергійович, розглянувши матеріали досудового розслідування у кримінальному провадженні №12023220000000150 від 06.02.2023 за ознаками кримінальних правопорушень - злочинів, передбачених ч. 1 ст. 258-3, ч. 2 ст. 260 КК України та встановивши наявність достатніх доказів для підозри особи у вчиненні кримінальних правопорушень, відповідно до вимог ст.ст. 42, 276, 277 та 278 КПК України, -

ПОВІДОМИВ:

Калініченка Дениса Володимировича
21.09.1992 року народження, уродженця
Донецької області, м. Макіївка,
громадянина України, зареєстрованого за
адресою: Донецька область, м. Макіївка,
вул. Першотравнева, буд. 52, в силу ст. 89
КК України раніше не судимого,

про те, що він підозрюється у вчиненні наступних кримінальних правопорушень:

- ч. 1 ст. 258-3 КК України, а саме участь в терористичній організації;
- ч. 2 ст. 260 КК України, а саме участь у діяльності не передбаченого законом збройного формування.

24.08.1991 Верховною Радою Української Радянської Соціалістичної Республіки схвалено «Акт проголошення незалежності України», яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави України. У преамбулі Декларації про державний суверенітет України від 16.07.1990 вказано, що Верховна Рада Української Радянської Соціалістичної Республіки проголошує державний суверенітет України як верховенство, самостійність, повноту і неподільність влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах. Відповідно до розділу V Декларації, територія України в існуючих кордонах є недоторканною і не може бути змінена та використана без її згоди. Незалежність України визнали держави світу, серед яких і Російська Федерація.

Згідно з п.п. 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994, Російська Федерація, Сполучене Королівство Великої Британії та Північної Ірландії і Сполучені Штати Америки підтвердили Україні їх зобов'язання згідно з принципами Заключного акту Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 поважати незалежність і суверенітет та існуючі кордони України, зобов'язались утримуватися від загрози силою чи її використання проти територіальної цілісності чи політичної незалежності України, і що ніяка їхня зброя ніколи не буде використовуватися проти України, крім цілей самооборони або будь-яким іншим чином згідно зі Статутом ООН.

31.05.1997 відповідно до положень Статуту ООН і зобов'язань по Заклучному акту Наради з безпеки і співробітництва в Європі Україна та Російська Федерація уклали Договір про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і Російською Федерацією (ратифікований Законом України від 14.01.1998 №13/98-ВР та Федеральним Законом Російської Федерації від 02.03.1999 № 42 ФЗ). Відповідно до ст. ст. 2-3 зазначеного договору Російська Федерація зобов'язалась поважати територіальну цілісність України, підтвердила непорушність існуючих між ними кордонів та будівництво відносин на основі принципів взаємної поваги суверенної рівності, територіальної цілісності, непорушності кордонів, мирного врегулювання спорів, незастосування сили або загрози силою, включаючи економічні та інші способи тиску, права народів вільно розпоряджатися своєю долею, невтручання у внутрішні справи, додержання прав людини та основних свобод, співробітництва між державами, сумлінного виконання взятих міжнародних зобов'язань, а також інших загальновизнаних норм міжнародного права.

Статтями 1-3 Конституції України, яка прийнята Верховною Радою України 28.06.1996, визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою державою. Суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою. Людина, її життя і здоров'я, честь і гідність, недоторканність і безпека визнаються в Україні найвищою соціальною цінністю.

Декларацією Генеральної Асамблеї ООН від 09.12.1981 № 36/103 про недопустимість інтервенції та втручання у внутрішні справи держав та резолюціями від 16.12.1970 № 2734 (XXV), що містить Декларацію про зміцнення міжнародної безпеки; від 21.12.1965 №2131 (XX), що містить Декларацію про неприпустимість втручання у внутрішні справи держав та обмеження їх суверенітету та від 14.12.1974 № 3314 (XXIX), що містить визначення агресії, встановлено, що ні одна з держав не має право здійснювати інтервенцію чи втручання у будь-якій формі або з будь-якої причини у внутрішні та зовнішні справи інших держав. Закріплено обов'язок держав: утримуватися від озброєної інтервенції, підривної діяльності, військової окупації; здійснення сприяння, заохочення чи підтримки сепаратистської діяльності; не допускати на власній території навчання, фінансування та вербовки найманців чи засилання таких найманців на територію іншої держави.

Упродовж 2013 року у зв'язку з демократичними процесами, які відбувалися на території України, у представників влади та Збройних Сил Російської Федерації (далі ЗС РФ) виник злочинний умисел на вчинення протиправних дій, направлених на порушення суверенітету і територіальної цілісності України, зміну меж її території та державного кордону на порушення порядку, встановленого Конституцією України.

Своїх злочинних цілей представники влади і ЗС РФ вирішили досягти зокрема шляхом створення і фінансування терористичної організації на території України.

Так, 07 квітня 2014 року в м. Донецьку Донецької області під безпосереднім керівництвом та контролем невстановлених на цей час представників влади РФ та ЗС РФ створено терористичну організацію «Донецька народна республіка» (далі «ДНР»). Координація діяльності цієї терористичної організації, як і її фінансове, матеріальне забезпечення, у тому числі зброєю, боєприпасами, військовою технікою, здійснюється невстановленими на цей час представниками влади та ЗС РФ, окремими іноземними громадянами, а також окремими суб'єктами господарської діяльності та громадянами України, лояльно налаштованими до ідей та діяльності «ДНР».

Указана терористична організація має: конкретних лідерів, які підтримують між собою тісні взаємозв'язки; чітку ієрархію та структуру, яка складається з політичного та силового блоків, керівники та учасники яких підпорядковуються лідерам організацій; а також розподіл функцій між її учасниками, на яких покладені відповідні обов'язки згідно з єдиним планом спільних злочинних дій.

Так, на учасників силового блоку терористичної організації «ДНР» покладаються наступні обов'язки:

- систематична організація та здійснення актів застосування збройної сили проти держави України у особі представників сил АТО, зокрема ведення збройного опору, незаконної протидії та перешкоджання виконанню службових обов'язків співробітниками правоохоронних органів України і військовослужбовцями Збройних Сил України та інших військових формувань, задіяними у проведенні антитерористичної операції;

- створення не передбачених законом озброєних підрозділів та участь у їх діяльності;

- вербування нових учасників до складу силового блоку терористичних організацій «ДНР» та, організація їх у групи, навчання, озброєння та керівництво їхніми діями;

- захоплення населених пунктів, будівель, військових частин та інших об'єктів на території Донецької області;

- вчинення терористичних актів та диверсій на іншій території України;

- захоплення чи заволодіння у інший спосіб зброєю, боєприпасами, вибуховими речовинами, військовою технікою, транспортними засобами, а також будівництво укріплень з метою протидії діяльності осіб, задіяних у ході проведення АТО та забезпечення власної злочинної діяльності;

-викрадення осіб з метою отримання матеріальної вигоди та залякування мешканців, які підтримують діючу владу в Україні;

-силова підтримка учасників політичного блоку незаконних утворень «ДНР», захоплення, а також укріплення та охорона зайнятих ними будівель та споруд;

-організація поставок зброї, боєприпасів, вибухових речовин, військової техніки та їх розподіл серед учасників терористичної організації.

Водночас на учасників політичного блоку терористичної організації «ДНР» покладаються обов'язки:

-створення так званих «органів державної влади «ДНР» та організація їх діяльності;

-видача документів, які мають ознаки нормативно-правових актів, від імені нелегітимних «органів державної влади «ДНР»;

-організація та проведення незаконних референдуму та виборів на територіях, підконтрольних «ДНР»;

-проведення агітаційної роботи серед населення Донецької області щодо діяльності терористичної організації «ДНР» з метою схиляння їх до участі у вказаній терористичній організації та отримання підтримки власної діяльності серед мешканців східних регіонів України;

-організація збору, отримання матеріальної і фінансової допомоги від інших учасників терористичної організації та осіб, лояльно налаштованих до їх діяльності, а також її розподілу;

-налагодження взаємодії між лідерами «ДНР», представниками влади та ЗС РФ з метою координації дій щодо застосування актів збройної сили проти держави України, а також дій, направлених на зміну меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України;

-налагодження взаємодії з прихильниками злочинної діяльності, що перебувають за кордоном з метою координації дій, отримання матеріальної і гуманітарної допомоги та озброєння, а також залучення іноземних громадян для здійснення актів застосування збройної сили проти держави України, зокрема протидії правоохоронним органам та силам АТО;

-налагодження взаємодії з місцевими та закордонними засобами масової інформації з метою їх використання для агітацій, висвітлення діяльності «ДНР», дискредитації діяльності органів державної влади України і осіб, задіяних у ході проведення антитерористичної операції, та формування думки серед населення про законність власних дій, а також вчинення за їх допомогою дій, направлених на зміну меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України;

-надання матеріальної та організаційної допомоги учасникам силового блоку «ДНР» та для забезпечення їх протиправної діяльності;

-забезпечення учасників «ДНР» транспортом, символікою та агітаційними матеріалами.

На керівників блоків покладається керівництво, організація дій та контроль за діяльністю підлеглих їм співучасників злочину за допомогою керівників груп, що входять до складу вказаних блоків.

Одним із основних завдань учасників вказаної терористичної організації є зміна меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, вплив на прийняття рішень, вчинення та не вчинення дій органами державної влади України, шляхом застосування зброї, вчинення вибухів, підпалів та інших дій, які створюють небезпеку для життя та здоров'я людини, заподіяння значної майнової шкоди та настання інших тяжких наслідків.

Враховуючи викладене, так звана «Донецька народна республіка» є стійким об'єднанням невизначеної кількості осіб (більше трьох), яка створена з метою здійснення терористичної діяльності, у межах яких здійснено розподіл функцій, встановлено правила поведінки, обов'язкові для цих осіб під час підготовки і вчинення терористичних актів, а тому у відповідності до абз. 19 ст. 1 Закону України «Про боротьбу з тероризмом» є терористичною організацією.

При цьому, терористична діяльність охоплює зокрема організацію незаконних збройних формувань, злочинних угруповань (злочинних організацій), організованих злочинних груп для вчинення терористичних актів, так само як і участь у них (ст. 1 Закону України «Про боротьбу з тероризмом»).

07.04.2014 за поданням керівника Антитерористичного центру при Службі безпеки України, погодженим із Головою Служби безпеки України, на території Донецької і Луганської областей розпочато проведення антитерористичної операції (далі АТО) із залученням Збройних Сил України та інших військових формувань, яка тривала до 30 квітня 2018 року та надалі отримала формат «операції Об'єднаних сил».

З квітня 2014 року учасники терористичної організації «ДНР», реалізуючи злочинний умисел представників влади РФ і ЗС РФ щодо досягнення зазначених завдань, з метою порушення громадської безпеки, залякування населення, провокації воєнного конфлікту, міжнародного ускладнення та впливу на прийняття рішень органами державної влади і місцевого самоврядування, зокрема щодо визнання легітимності діяльності «ДНР» та влади її керівників, здійснюють захоплення адміністративних будівель і ключових об'єктів інфраструктури на території Донецької області, акти застосування збройної сили проти держави України, чинять збройний опір військовослужбовцям Збройних Сил України та правоохоронним органам України, задіяним у відновленні територіальної цілісності України та забезпеченні правопорядку, вчиняються інші злочини.

Як наслідок, частина території Донецької області опинилась під контролем представників терористичної організації «ДНР» та відповідно до постанови Верховної Ради України №254-VIII від 17.03.2015 «Про визнання окремих районів, міст, селищ і сіл Донецької та Луганської областей тимчасово окупованими територіями», постановою Верховної Ради України № 252-VIII від 17.03.2015 «Про визначення окремих районів, міст, селищ і сіл Донецької та Луганської областей, в яких запроваджується особливий порядок місцевого самоврядування», Закону України від 18.01.2018 «Про особливості державної політики із забезпечення державного суверенітету України на тимчасово

окупованих територіях у Донецькій та Луганській областях» набула статусу тимчасово окупованої території.

Чисельні злочини, вчинені представниками терористичної організації «ДНР» або за їх участі знайшли своє відображення у зверненнях Верховної Ради України до міжнародних організацій та іноземних держав щодо визнання «ДНР» терористичною організацією. Зокрема, у Зверненні ВРУ до Організації Об'єднаних Націй, Європейського Парламенту, Парламентської Асамблеї Ради Європи, Парламентської Асамблеї НАТО, Парламентської Асамблеї ОБСЄ, Парламентської Асамблеї ГУАМ, національних парламентів держав світу про визнання Російської Федерації державою-агресором, затвердженому Постановою Верховної Ради України від 27 січня 2015 року за № 129-VIII, та Зверненні до Європейського Парламенту, Парламентської Асамблеї Ради Європи, національних парламентів держав-членів ЄС, США, Канади, Японії та Австралії щодо масового розстрілу людей під Волновахою в Україні, затвердженому Постановою ВРУ від 14.01.2015 за № 106-VIII, Постанові ВРУ «Про Заяву Верховної Ради України «Щодо протидії поширенню підтриманого Російською Федерацією міжнародного тероризму» від 22.07.2014 за № 1597-VII, Постанові ВРУ «Про Заяву Верховної Ради України «Про відсіч збройній агресії Російської Федерації та подолання її наслідків» від 21.04.2015 за № 337-VIII, Постанові ВРУ «Про Заяву Верховної Ради України «Про трагічну загибель людей внаслідок терористичного акту над територією України» від 22.07.2014 за № 1596-VII, Постанові ВРУ «Про Заяву Верховної Ради України «Про визнання Україною юрисдикції Міжнародного кримінального суду щодо скоєння злочинів проти людяності та воєнних злочинів вищими посадовими особами Російської Федерації та керівниками терористичних організації «ДНР» та «ЛНР», які призвели до особливо тяжких наслідків та масового вбивства українських громадян» від 04.02.2015 за № 145-VIII.

Факт створення «ДНР» за підтримки та під контролем Російської Федерації визнано Резолюцією ПАРЕ від 12.10.2016. При цьому в Резолюції зазначено, що «ДНР» та всі її «установи» не мають будь-якої легітимності у відповідності з українським або міжнародним правом.

З метою сприяння насильницькій зміні меж території України, на виконання завдань силового блоку терористичної організації «ДНР» з квітня 2014 року на частині території Донецької області групами осіб, які здійснювали захоплення адміністративних будівель органів державної влади України та правоохоронних органів України на території Донецької області, після незаконного заволодіння зброєю та бойовими припасами із зазначених будівель, утворено ряд підрозділів, що увійшли до складу силового блоку терористичної організації «ДНР», зокрема:

- 5-та окрема мотострілкова бригада, (5 ОМСБР, в/ч 08805);
- 3-тя окрема мотострілкова бригада «Беркут», (3 ОМСБР, в/ч 08803);
- окремий Іловайський гвардійський мотострілецький (штурмовий) батальйон «Сомалі» ім. гвардії полковника М.С. Толстих (Донецьк), в/ч 08828, до складу якого входить 1-ша окрема батальйонна тактична група «Сомалі», в/ч 08809.

Так досудовим розслідуванням встановлено, що Калініченко Денис Володимирович, в період часу не пізніше листопада 2016 року (точну дату та час під час досудового розслідування не встановлено), перебуваючи у м. Донецьк, Донецької області, усвідомлюючи, що діяльність терористичної організації «ДНР» є незаконною, спрямована на зміну меж території України, призводить до загибелі людей, заподіяння значних матеріальних збитків та інших тяжких наслідків, діючи умисно, з ідеологічних та корисливих мотивів, за власною ініціативою добровільно вступив до одного з її структурних підрозділів - не передбаченого законом збройного формування, а саме: 5-ї окремої мотострілкової бригади, (5 ОМСБР, в/ч 08805).

Вступивши до вищевказаного не передбаченого законом збройного формування терористичної організації «ДНР», Калініченко Д.В. не пізніше листопада 2016 року (точну дату та час під час досудового розслідування не встановлено) був зарахований до її складу та виконував покладені на нього функції з використанням виданої вогнепальної зброї для здійснення збройного опору військовослужбовцям Збройних сил України та інших військових формувань України, задіяних у проведенні АТО, що проводилась з метою припинення діяльності терористичної організації «ДНР» на території Донецької області.

Перебуваючи протягом вказаного часу у складі терористичної організації «ДНР», Калініченко Д.В. був забезпечений камуфльованою формою одягу, зокрема з розпізнавальними знаками у вигляді нарукавних шевронів, вогнепальною зброєю та бойовими припасами до неї.

Калініченко Д.В., вступаючи до терористичної організації «ДНР», а саме до її структурних підрозділів – 5-ї окремої мотострілкової бригади, (5 ОМСБР, в/ч 08805), був достовірно обізнаним, що дана терористична організація має організаційну структуру військового типу (поділяється на структурні підрозділи (групи, пости) з визначенням особового складу кожного з них, який носить формений одяг військового типу), характеризується наявністю єдиноначальності та субординації (невстановленими органами досудового розслідування особами здійснюється єдине керівництво зазначеними збройними формуваннями), з використанням знаків розрізнення (нарукавних шевронів та інших предметів), має воєнізований характер завдань та методів (здійснення з використанням вогнепальної зброї та військової техніки збройного опору підрозділам Збройних Сил України й інших військових формувань України, задіяних у проведенні АТО на території Донецької та Луганської областей України) та ставить перед собою специфічні завдання (утримання території окремих районів Донецької області, тимчасово не підконтрольних органам державної влади України, встановлення на території цих районів Донецької області військового стану (перевірка документів у осіб, чергування з вогнепальною зброєю на підконтрольних об'єктах, обладнання на території зазначених районів Донецької області так званих «блок постів» для здійснення збройного опору Збройними Силами України й іншим військовим формуванням України) та має для цього відповідні матеріальні засоби: вогнепальну автоматичну зброю, бойові припаси (патрони) та військову техніку.

Таким чином, в період часу не пізніше листопада 2016 року по вересень 2022 року (точну дату та час під час досудового розслідування не встановлено) Калініченко Д.В., перебуваючи на тимчасово окупованій території Донецької області та території Харківської області, діючи умисно, з корисливих та ідеологічних мотивів, приймав участь у терористичній організації «ДНР», забезпечуючи реалізацію цілей та завдань її силового блоку, а також брав участь в окупаційних діях смт. Великий Бурлук, Куп'янського району, Харківської області.

Таким чином, Калініченко Д.В. обґрунтовано підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 258-3 КК України, а саме участь в терористичній організації.

За вищевикладених обставин, в період часу однак не пізніше листопада 2016 року (точну дату та час під час досудового розслідування не встановлено), перебуваючи у м. Донецьк, Донецької області, при вищевказаних обставинах Калініченко Д.В., діючи умисно, добровільно, за попередньою змовою групою осіб (стосовно яких досудове розслідування здійснюється в інших кримінальних провадженнях), усвідомлюючи, що діяльність не передбачених законом збройних формувань, які входять до складу терористичної організації «ДНР», є незаконною, спрямована на зміну меж території України, призводить до загибелі людей, заподіяння значних матеріальних збитків та інших тяжких наслідків, з ідеологічних та корисливих мотивів, вступив до складу не передбаченого законом збройного формування - 5-ї окремої мотострілкової бригади, (5 ОМСБР, в/ч 08805).

Вступивши до вищезазначеного не передбаченого законом збройного формування терористичної організації «ДНР», Калініченко Д.В. не пізніше листопада 2016 року (точну дату та час під час досудового розслідування не встановлено) був зарахований до його складу та виконував покладені на нього функції з використанням виданої вогнепальної зброї для здійснення збройного опору військовослужбовцям Збройних сил України та інших військових формувань України, задіяних у проведенні АТО, що проводилась з метою припинення діяльності терористичної організації «ДНР» на території Донецької області.

Перебуваючи протягом вказаного часу у складі терористичної організації «ДНР», Калініченко Д.В. був забезпечений камуфльованою формою одягу, зокрема з розпізнавальними знаками у вигляді нарукавних шевронів, вогнепальною зброєю та бойовими припасами до неї.

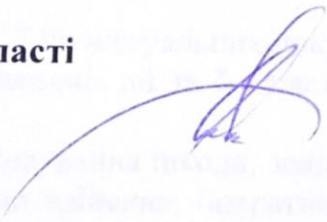
Так, Калініченко Д.В., вступаючи до не передбаченого законом збройного формувань, а саме до 5-ї окремої мотострілкової бригади, (5 ОМСБР, в/ч 08805), був достовірно обізнаним, що дане формування має організаційну структуру військового типу (поділяється на структурні підрозділи (групи, пости) з визначенням особового складу кожного з них, який носить формений одяг військового типу), характеризується наявністю єдиноначальності та субординації (невстановленими органами досудового розслідування особами здійснюється єдине керівництво зазначеного збройного формування),

використанням знаків розрізнення (нарукавних шевронів та інших предметів), має воєнізований характер завдань та методів (здійснення з використанням вогнепальної зброї та військової техніки збройного опору підрозділам Збройних Сил України та інших військових формувань України, задіяних в проведенні антитерористичної операції на території Донецької та Луганської областей України) та ставить перед собою специфічні завдання (утримання території окремих районів Донецької області, тимчасово не підконтрольних органам державної влади України, встановлення на території цих районів Донецької області військового стану (перевірка документів у осіб, чергування з вогнепальною зброєю на підконтрольних об'єктах, обладнання на території зазначених районів Донецької області так званих «блок-постів» для здійснення збройного опору Збройними Силами України та іншим військовим формуванням України) та має для цього відповідні матеріальні засоби (вогнепальну зброю автомати, бойові припаси (патрони) та військову техніку.

Крім того, Калініченко Д.В. усвідомлював, що даний підрозділ, а саме 5-а окрема мотострілкова бригада, (5 ОМСБР, в/ч 08805) не відносяться до збройних формувань, передбачених Законами України «Про Збройні Сили України», «Про Службу безпеки України», «Про Національну поліцію України», «Про державну прикордонну службу України», «Про Національну гвардію України», «Про державну охорону органів державної влади України та посадових осіб» та іншими законодавчими актами України, якими передбачено створення та функціонування збройних формувань України.

Таким чином, Калініченко Д.В. обґрунтовано підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 260 КК України, а саме участь у діяльності не передбаченого законом збройного формування.

Старший слідчий СУ
ГУНП в Харківській області
майор поліції

Роман Сергійович Горлов

«ПОГОДЖЕНО»
Прокурор відділу
Харківської обласної прокуратури

Вадим Анатолійович Жилін

« 11 » 04 2023 рік

Згідно ст. 42 КПК України підозрюваний, обвинувачений має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, а також отримати їх роз'яснення у разі необхідності;

3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого та перед кожним наступним допитом з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, на присутність захисника під час допиту та інших процесуальних дій, на відмову від послуг захисника в будь-який момент кримінального провадження, на отримання послуг захисника за рахунок держави у випадку відсутності коштів на оплату таких послуг;

4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;

5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;

6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;

7) у разі затримання – негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування;

8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;

9) брати участь у проведенні процесуальних дій;

10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;

11) застосовувати з дотриманням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосовування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування, та вимагати відкриття матеріалів;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердились;

18) користуватись рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний зобов'язаний:

1) прибувати за викликом до суду, а у разі неможливості прибути за викликом у призначений строк – заздалегідь повідомити про це суд;

2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду.

На всіх стадіях кримінального провадження підозрюваний має право примиритися з потерпілим і укласти угоду про примирення. У передбачених законом України про кримінальну відповідальність та КПК України випадках примирення є підставою для закриття кримінального провадження.

Пояснення Калініченка Д.В., щодо суті підозри та прав підозрюваного:

Підозрюваний

Калініченко Д.В.

(підпис)

«__» год. «__» хвилин
___. __. 20__

Захисник

(прізвище, ініціали)

(підпис)

Письмове повідомлення про підозру вручив:

**Старший слідчий СУ
ГУНП в Харківській області
майор поліції**

Роман Сергійович Горлов